

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 674
din 12.11.2014**

Dosar nr.: 89/2014

Petiția nr.: 731/05.02.2014

Petent: B.A.

Reclamat: Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților

Obiect: tergiversarea soluționării dosarului privind acordarea de măsuri reparatorii pentru unul din bunurile dobândite și anume o moară situată în

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. B.A. cu domiciliul

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu sediul în loc. București, Calea Floreasca, nr. 202, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentei vizează tergiversarea soluționării dosarului privind acordarea de măsuri reparatorii pentru unul din bunurile dobândite și anume o moară situată în satul Comoșteni, com. Gîngiova, jud. Dolj. Petenta consideră discriminatoriu faptul că nu îi sunt acordate măsurile reparatorii pentru că în cazul ei se aplică o procedură diferită, respectiv procedura prevăzută de Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natura sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România..

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 18.03.2014, prin adresa nr. 731/28.02.2014 fiind citată petenta, iar prin adresa nr. 1462/28.02.2014 fiind citată partea reclamată. Petenta a fost prezentă la audiere și a depus precizări prin adresa nr. 1890/18.03.2014. Colegiul director a invocat din oficiu excepția de neкомпетенță materială. Partea reclamată a fost absentă la audiere și a transmis la dosar punctul de vedere prin adresa nr. 1966/19.03.2014.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta se consideră discriminată și umilită de instituțiile democratice ale Statului Român, recte ANRP și Comisia Națională de Compensare a Imobilelor (înlocuitoare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor) în urma solicitării sale de a beneficia de măsuri reparatorii pentru unul din bunurile dobândite, și anume o moară situată în satul Comoșteni, com. Gîngiova, jud. Dolj.

4.1.2. În 13.02.2013, având certitudinea că ANRP și fosta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor îi asigură doar drepturi teoretice și iluzorii, și nu drepturi concrete privind despăgubirile, a chemat în judecată ANRP-ul, dosarul nr. 280/54/2013, dosar, care, ulterior a fost trimis spre competență Tribunalului Dolj, secția Contencios Administrativ și Fiscal, sub nr.6625/63/2013, unde se află și în prezent în pronunțare. În întâmpinarea nr. 13933/13.03. 2013, depusă de fosta Comisia Centrală la Curtea de Apel în acțiunea nr. 280/54/2013, la pagina 3, se spune: „, în sfera dreptului comunitare, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar". Timp de aproape 7 ani, (28.08.2006, data trimiterii dosarului la ANRP, înregistrat cu nr. 28871/cc și până la data de 13.03.2013, data primei întâmpinări a fostei Comisii Centrale, deci după trimiterea în judecată a ANRP-ului) fosta Comisia Centrală și ANRP nu i-a trimis nici un fel de înscrisuri, înscrisuri prin care să solicite eventual alte documente pentru susținerea proprietății. A considerat că dosarul este complet și a așteptat conform propriei Decizii nr. 2815/ 16.09.2009, prin care: „, legiuitorul a stabilit un criteriu obiectiv pentru soluționarea acestor cereri, respectiv acela al ordinii cronologice în care au fost exprimate opțiunile, asigurându-se astfel egalitatea de tratament a persoanelor aflate în aceeași situație" soluționarea favorabilă a acestuia.

4.1.3. Dar, cele două instituții au tratat-o diferențiat față de ceilalți cetățeni, din motive doar de aceste instituții știute. Despre ce egalitate de tratament se vorbește, când ANRP, prin adresa nr. 18549/RG/7. X.2013, adresată ei, deși vorbește despre același principiu, o anunță că prin decizia fostei Comisii Centrale nr.10.299/14.11.2012 , regulile invocate anterior au fost schimbate: „, au fost repartizate personalului de specialitate al ANRP, în vederea analizării, dosarele de la nr. 1/CC până la nr. 6199/CC și de la nr. 37511/CC până la nr. 42999/CC". Deci, cele două instituții au încălcat „egalitatea de tratament a persoanelor aflate în aceeași situație" stabilind un alt criteriu care o discriminează în mod evident nu numai pe ea ci pe toți cetățenii cu dosare aflate între nr. 6200/cc și 37510/cc.

4.1.4. Nici actuala Comisia Națională și nici fosta Comisie Centrală nu pot demonstra că au respectat acest principiu al egalității tratamentului despre care atât de frumos vorbește fosta Comisie Centrală, deoarece un număr mare de persoane care și-au pierdut proprietățile în aceleași condiții și și-au depus dosarele de despăgubire în aceleași condiții au reușit să primească măsuri reparatorii în conformitate cu prevederile Legii nr. 247/2005, în timp ce ea, din motive neimputabile ei, este nevoită să se supună acum unei proceduri diferite, cu o durată mult mai mare. Pentru cele semnalate (despre ultima decizie a aflat în 7.10.2013, deci, nu a trecut termenul de un an), se consideră o persoană discriminată de cele două instituții, și solicită sancțiunile prevăzute pentru reparații morale în favoarea ei.

4.1.5. Prin adresa nr. 1890/18.03.2014 petenta depune la dosar înscrisuri în susținerea petiției sale. Totodată petenta precizează că în întâmpinarea nr. 13933/13.03.2013, depusă de fosta Comisia Centrală la Curtea de Apel în acțiunea nr. 280/54/2013, se spune: „Referitor la etapa evaluării, aceasta este condiționată de completarea dosarului cu informațiile solicitate (actul de identitate al petentei, acte care descriu imobilele construcții ce fac obiectului prezentului dosar), precum și de faptul că aceasta este în momentul de față suspendată, potrivit OUG. nr. 4/2012, modificată și completată prin Legea nr. 117/2012, precum și de respectarea ordinii de înregistrare a

dosarelor la Secretariatul Comisiei Centrale pentru stabilirea Despăgubirilor conform Deciziei nr. 10299/14.11.2012". Petenta menționează că documentele citate de ANRP nu au suspendat etapa evaluării, căci conform al. (2) „In perioada prevăzută la alin. (1), personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților întocmește și ține la zi evidența dosarelor de despăgubire, înregistrate în mod legal la aceasta, înregistrează noi dosare de despăgubire, analizează documentația existentă în aceste dosare în vederea soluționării legale a cererilor de despăgubire și ia măsurile necesare în scopul inventarierii și arhivării dosarelor de despăgubire depuse de către persoanele îndreptățite". Petenta consideră că prin interpretări tendențioase ale legilor, prin nerespectarea principiului celerității, prin lipsa de obiectivitate (cel puțin, dacă nu din lipsă de profesionalism în analiza documentelor, sau din ordin politic) a angajaților, girajii de conducere, prin inconsecvență, ANRP-ul îi încalcă principiul egalității tratamentului despre care atât de frumos, doar vorbește fosta Comisie Cesstrală în documentele remise, i-a încălcat dreptul la proprietate, încearcă să-i interzică dreptul la justiție, o dezinformează. Petenta se întreabă de ce este siluită legea, de ce este tendențios invocată? De ce este discriminată prin tergiversări și neimplicări ale ANRP (în timpul scurs, alții au fost rezolvați, iar ea nu a trecut nici de etapa înregistrării datelor după aproape 8 ani) care au condus și conduc la evaluarea dosarului 28871/CC după succesive schimbări de legi, ordonanțe, decizii etc, încălcându-i-se astfel drepturile fundamentalele, egalitate de drepturi, nediscriminare, proprietate, justiție.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. În vederea eficientizării sistemului de restituire a proprietăților, instanța de la Strasbourg a sugerat, cu titlu orientativ, o serie de măsuri cu caracter general ce ar putea fi luate de către statul român. Astfel, Curtea a făcut trimitere la adoptarea unui cadru normativ accesibil și previzibil, a unor reguli de procedură clare, simplificate și eficiente, unificate într-un singur act normativ în vederea finalizării procesului de restituire; a indicat, de asemenea, necesitatea accelerării procedurilor administrative de soluționare și a reglementării unitare a unor căi de atac interne efective în acest domeniu. În ceea ce privește măsurile de reparație, CEDO a precizat că acestea trebuie să fie realiste și echitabile, adică să asigure un just echilibru între interesul general al societății și interesele individuale ale solicitanților. Sub acest aspect a sugerat faptul că măsurile eșalonării și plafonării pot constitui modalități concrete de reparație care să conducă la finalizarea efectivă a procesului de restituire. În consecință, sugestiile instanței europene și observațiile Comitetului Miniștrilor însărcinat cu supravegherea executării hotărârii-pilot au fost avute în vedere la elaborarea Legii nr. 165/2013, care reprezintă expresia voinței Guvernului de a adopta măsuri concrete necesare urgentării și finalizării procesului de restituire.

4.2.2. Astfel, ca urmare a publicării Legii nr. 165/2013 în Monitorul Oficial nr. 278/17.05.2013, procedura de soluționare a dosarelor de despăgubire constituite în temeiul Legii nr. 10/2001 se desfășoară în conformitate cu dispozițiile acesteia, astfel cum este prevăzut în mod expres la art. 4 din noua lege, conform căruia: „dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi".

4.2.3. Totodată, se înființează Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, care preia atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. Conform art 17 alin.1 lit a - b din lege, noua comisie validează/invalidază, în tot sau în parte, deciziile emise de entitățile investite de lege, care conțin propunerea de acordare de măsuri reparatorii. În privința termenului în care Comisia Națională are obligația de a soluționa dosarele de despăgubire înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale, se precizează că art 34 alin. (1) stabilește un termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a noii

legi. Mai mult decât atât, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (2), persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței de judecată în termen de 6 luni de la expirarea termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii sale.

4.2.4. Din analiza coroborată a celor două texte de lege ante-menționate, partea reclamată apreciază că legiuitorul a stabilit, pe de o parte, un termen prohibitiv și absolut de 60 de luni, care împiedică formularea cererii înainte de împlinirea lui, iar pe de altă parte, un termen imperativ (peremptoriu) și absolut de 6 luni a cărui nerespectare atrage sancțiunea decăderii din dreptul de a mai formula cererea de chemare în judecată. Prin urmare, orice cerere formulată anterior împlinirii termenului prohibitiv de 60 de luni trebuie respinsă ca fiind prematur formulată.

4.2.5. Referitor la dosarul de despăgubire cu nr. 28871/CC, partea reclamată precizează că acesta va parcurge procedura de acordare a măsurilor compensatorii reglementată de Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial nr. 278 din 17.05.2013. Repartizarea dosarelor de despăgubire în vederea analizării se face în conformitate cu prevederile Deciziei nr. 10299/14.11.2012 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. În cuprinsul art. 2 din decizia amintită, sunt prevăzute principiile ce trebuie avute în vedere în soluționarea dosarelor, precum și tipurile de dosare existente în cadrul Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, precum și modalitatea de soluționare a acestora, cu precizarea suplimentară că pct. 2.2 a fost abrogat în ședința CNCI din data de 27.02.2013 (a se vedea în acest sens prevederile pct 2.1- 2.8 din Decizia nr. 10299/14.11.2012).

4.2.6. Modalitatea de soluționare a dosarelor a fost adoptată de către Comisie Centrală având ca argumente principiul proporționalității analizării dosarelor, egalitatea de tratament, precum și faptul de a nu fi defavorizate persoanele ale căror dosare au fost soluționate sau care urmează a fi soluționate de către entitățile investite cu un număr mai mare de dosare decât altele (și la care, evident, ritmul de soluționare este mai lent). Chiar dacă Decizia nr. 10299 din 14.11.2012 emisă de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și însușită de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, face referire la procedura de evaluare așa cum a fost stabilită de Titlul VII din Legea nr. 247/2005, dosarul de despăgubire va fi soluționat conform noii proceduri prevăzute de Legea nr. 165/2013 modificată, cu completări prin Legea 368/2013.

4.2.7. Decizia nr.10299/14.11.2012 vizează, în mod exclusiv, procedura administrativă privind evaluarea imobilelor, prevăzută de Capitolul V, Titlul VII din Legea nr.247/2005, procedură care a fost modificată prin Legea nr. 165/2013 în cuprinsul căreia la art. 21 alin. 6 se prevede că evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Pe cale de consecință, partea reclamată apreciază stabilirea criteriului privind ordinea de soluționare a dosarelor de despăgubiri ca fiind legală și proporțională cu scopul urmărit și anume acordarea unor despăgubiri juste și echitabile, fără a aduce atingere principiului egalității subiecților de drept vizați.

4.2.8. În cazul de față, dosarul de despăgubire nr. 28871/CC face parte din categoria dosarelor de despăgubire menționate la pct. 2.8 din Decizia nr. 10299/14.11.2012 a CCSD, iar potrivit prevederilor art. 34 alin.1 din actul normativ mai sus menționat, dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare Legii nr. 165/2013.

4.2.9. Totodată, se aduce la cunoștință faptul că petenta, prin cererea înregistrată pe rolul la Curții de Apel Craiova a chemat în judecată Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și A.N.R.P. pentru ca prin hotărârea ce o va pronunța, instanța să dispună obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unei Decizii reprezentând titlul de despăgubire pentru un imobilul moară situat în Comuna Gîngiova, Județul Dolj. Curtea de Apel Craiova și-a declinat competența de soluționare a cauzei către Tribunalul Dolj având în vedere prevederile noului Cod de Procedură Civilă. În data de 14.02.2014 Tribunalul Dolj a respins excepția prematurității acțiunii invocată de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dar a respins și acțiunea petentei ca neîntemeiată, prin Hotărârea nr. 554/2014. Astfel, îndată ce hotărârea judecătorească va fi definitivă și irevocabilă, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în conformitate cu dispozițiile obligatorii date de către instanța de judecată, își va îndeplini eventualele obligații dispuse de către aceasta.

4.2.10. Având în vedere cele de mai sus, în ceea ce privește sesizarea petentei, partea reclamată este de părere că nu se poate reține culpa Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau a Comisiei Naționale pentru Compensare Imobilelor pentru pretinsa încălcare art 2(1) și (3) coroborate cu art. 10 litera h și art. 26(1) din Ordonanța Guvernului nr. 137 din 31 august 2000, republicată, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petenta consideră discriminatorie tergiversarea soluționării dosarului privind acordarea de măsuri reparatorii pentru unul din bunurile dobândite și anume o moară situată în satul Comoșteni, com. Gîngiova, jud. Dolj, în cazul ei aplicându-se noua procedură prevăzută de Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natura sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

5.2.1. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în speța de față, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2.2. Astfel, Colegiul constată că, în esență, petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin tergiversarea soluționării dosarului privind acordarea de măsuri reparatorii pentru unul din bunurile dobândite și anume o moară situată în satul Comoșteni, com. Gîngiova, jud. Dolj, în cazul ei aplicându-se noua procedură prevăzută de Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natura sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România. Colegiul director ia act de prevederile art. 34 alin.1 din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare Legii nr. 165/2013. Mai mult decât atât, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (2), persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței de judecată în termen de 6 luni de la

expirarea termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii sale. Consiliul este chemat astfel să se pronunțe cu privire la aplicarea prevederilor Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natura sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, respectiv o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentei, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.2.3. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătură cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor normative secundare, ca temei legal, în speța de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 al Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN - membru

LAZĂR MARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - membru

Motivele de fapt și de drept redactate D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.